

UNIUNEA EUROPEANĂ

Proiect finanțat de Phare

România - cea mai mare diversitate biogeografică din Europa

Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000

Contribuția României
la îmbogățirea
patrimoniului
natural
european

Coaliția ONG
Natura 2000
România

Broșură realizată în cadrul proiectului „NATURA 2000 în România - Rolul ONG-urilor de Mediu în implementarea Rețelei Ecologice Europene în România” implementat de Federația Română de Speologie, Societatea Ornitologică Română și Clubul ecologic UNESCO Pro Natura, finanțat de Uniunea Europeană prin programul Phare R0 0104.03 – componenta Access 4.2 Acquis comunitar în domeniul protecției mediului și al dezvoltării socio-economice.

Activitățile ONG-urilor privind Natura 2000 se desfășoară sub egida Coalțiiei ONG Natura 2000 România al cărui secretariat este asigurat de WWF – Programul Dunăre Carpați.

Pentru mai multe detalii puteți contacta:

Federația Română de Speologie, Viorel Lascu – Președinte, Str. Frumoasă nr. 31, București, 021 2125784, 0745 602203, bucuresti@frspeo.ro, www.frspeo.ro

Societatea Ornitologică Română, Dan Hulea – Director, Str. Gh. Dima nr. 49/2, 3400, Cluj-Napoca, jud. Cluj, 0264 438086, office@sor.ro, www.sor.ro

UNESCO Pro Natura, Emilian Burdușel – Director, Calea Plevnei nr. 61, București, 021 3112644, 0721 333485, pronatura@ccs.ro, www.pronatura.ro

Broșura a fost realizată de:

text și design – Emilian Burdușel și Peter Lengyel (UNESCO Pro Natura)

foto: Peter Lengyel

DTP: Andrei Posmoșanu (FRS)

Natură... capital natural... patrimoniul natural european... rețea de arii naturale protejate în Europa

La nivel european diversitatea speciilor de plante și animale sălbatice și habitatele în care trăiesc acestea formează capitalul natural al Europei.

La diversitatea biologică, oamenii au adăugat trăsături noi prin diversitatea culturală și peisajele transformate de activitățile tradiționale desfășurate de-a lungul secolelor în Europa.

Aceste specii și habitate constituite în ecosisteme naturale și seminaturale formează în fapt „suportul vieții” asigurând resursele (lemn, materii prime pentru medicamente...) și serviciile (controlul climei, al calității apei și aerului...) ce stau la baza dezvoltării socio-economice.

Aproape peste tot în Europa dezvoltarea economică s-a făcut nedurabil, pe seama supraexploatării resurselor naturale, perclitând astfel multe din speciile de plante și animale sălbatice și habitatele în care trăiesc acestea.

Europa și Uniunea Europeană implicit, ar fi mult mai săracă fără bogăția de specii care mai există încă în țările membre sau în special în cele în curs de aderare la UE.

Aceste valori ale biodiversității formează patrimoniul natural al Europei ce poate fi folosit de generațiile actuale fără a mai periclita șansa generațiilor viitoare de a se bucura măcar de aceleași condiții de viață.

Pentru conservarea patrimoniului natural european este necesar să se identifice și să se conserve configurația viabilă a unui „mozaic” de ecosisteme naturale și seminaturale care să fie reprezentativ pentru diversitatea biologică a Europei. În spațiile acestei matrice își au locul ariile urbane și rurale, complexele industriale și rețeaua rutieră.

O modalitate de a conserva patrimoniul natural european este de a crea o rețea de arii naturale protejate (sau arii de conservare) ce este reprezentativă pentru diversitatea speciilor și habitatelor acestora ce trebuie protejate. Aceste arii protejate sunt exponente ale ecosistemelor naturale și seminaturale ce pot fi evaluate și monitorizate, exprimând într-o anumită măsură starea acestora la un moment dat.

Prin administrarea eficientă și monitorizarea unei rețele de arii protejate (identificate pe baze științifice riguroase) se asigură premisele pentru conservarea unei structuri diverse și echilibrate a capitalului natural și transmiterea acestuia generațiilor viitoare ca patrimoniu natural european.

Conservarea patrimoniului natural european prin Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000

Pentru conservarea patrimoniului său natural, Uniunea Europeană promovează ca instrument principal dezvoltarea unei Rețele de arii de conservare a naturii care să acopere țările membre UE, dar să aibă în vedere și țările candidate la UE.

Aceasta este Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000, denumită și după orizontul de timp în care a fost planificată implementarea ei.

Dezvoltarea Rețelei Natura 2000 se bazează pe două Directive ale Uniunii Europene: **Directiva Habitate** (Directiva 92/43 din 1992 privind Conservarea Habitadelor Naturale și a Faunei și Florei Sălbaticice) și **Directiva Păsări** (Directiva 79/409 din 1979 referitoare la conservarea păsărilor sălbaticice).

Aceste directive reglementează cadrul de selectare și desemnare a siturilor și protecția acestora, iar Statele Membre au dreptul de a reglementa modalitățile de realizare practică și de implementare a prevederilor din Directive.

În legislația românească aceste două Directive sunt transpuse prin Legea nr. 462/2001 (pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbaticice).

Pe scurt, **Natura 2000** este o rețea ecologică de **arii speciale de conservare** (Special Areas of Conservation) - constituite conform **Directivei Habitate și arii de protecție specială avifaunistică** (Special Protection Areas) – constituite conform **Directivei Păsări**.

Aceste tipuri de situri sunt identificate și declarate pe baze științifice (conform procedurilor complexe ale celor două Directive) cu scopul de a menține într-o **stare de conservare favorabilă** o selecție a celor mai importante **tipuri de habitate** (enumerare în **Anexa I a Directivei Habitate**) și specii ale Europei (enumerare în **Anexa II a Directivei Habitate și în Anexa I a Directivei Păsări**).

În Directiva Habitate se folosește termenul de arii de conservare care semnifică o permisivitate mai mare pentru diferite activități economice, decât clasicele arii naturale protejate (rezervații strict protejate, parcuri naționale, parcuri naturale...).

Declararea unui sit Natura 2000 nu înseamnă izolarea acestuia. Se ține cont de interesele economice, culturale și sociale din zona vizată, fiind permise activități economice care sunt în spiritul dezvoltării durabile și nu afectează starea de conservare favorabilă a sitului respectiv.

Declararea siturilor Natura 2000 se face :

- într-o singură etapă, pentru Ariile de Protecție Specială Avifaunistică constituite conform Directivei Păsări, prin

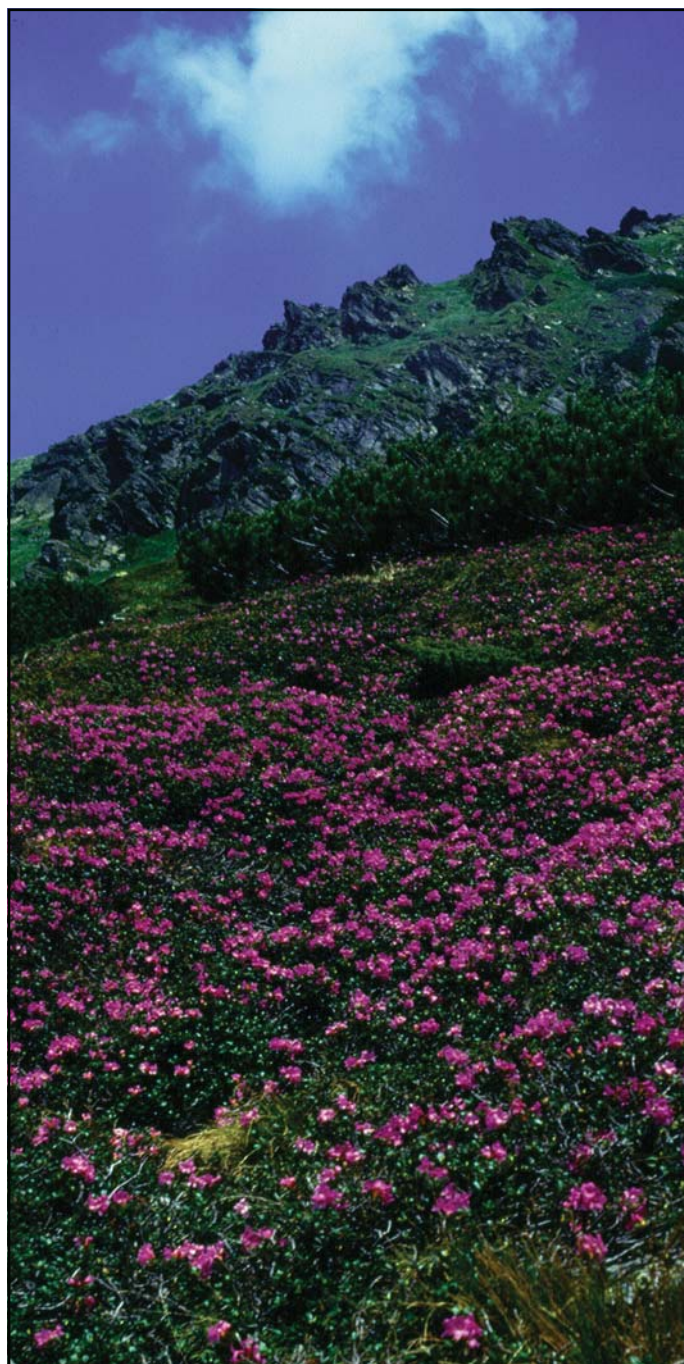
declararea lor la nivel național și comunicarea listei cu situri la Comisia Europeană (pentru România în 2007, data preconizată a integrării în UE) și

- în trei etape, pentru Ariile Speciale de Conservare constituite conform Directivei Habitate prin:

1. elaboararea listei potențialelor Situri de Importanță Comunitară (pSCIs – potential Sites of Community Importance - ce sunt precursore ale Ariilor Speciale de Conservare conform Directivei Habitate) și înaintarea acestora Comisiei Europene – **pentru România în 2007**

2. selectarea listei cu Siturile de Importanță Comunitară prin negocierea acestora în cadrul unor Seminarii biogeografice (ce au loc pentru fiecare regiune biogeografică în parte) la care participă reprezentanți ai Comisiei Europene, ai Guvernelor țărilor implicate și ai ONG-urilor – **pentru România în 2009, 2010**

3. Siturile de Importanță Comunitară devin Arii Speciale de Conservare, creându-se Rețeaua Natura 2000.

Contribuția României la îmbogățirea patrimoniului natural european

Pe teritoriul unei Uniuni Europene cu 27 de state din care și România va face parte au fost identificate 10 regiuni biogeografice.

Între țările membre și candidate la UE, România deține cea mai mare diversitate biogeografică. Pe teritoriul României se găsesc 5 regiuni biogeografice: continentală (cea mai comună), alpină (în țările cu zone montane), panonică (se găsește în Ungaria și țările vecine), pontică (doar în România și Bulgaria), stepică (doar în România).

În comparație, alte țări din UE au: Franța – 4 regiuni biogeografice, Spania, Italia – 3, iar restul în majoritate au câte 2 regiuni biogeografice sau chiar una.

Până la 1 mai 2004, țările membre UE propuseseră, ca situri Natura 2000, 14% (în medie) din suprafața lor. Datorită biodiversității mai ridicate din Estul Europei, cele 10 state, noi membre ale UE, au propus în medie ca aproximativ 20% din suprafața lor să fie situri Natura 2000.

România, prin valoarea ridicată a biodiversității pe care o deține va aduce o contribuție importantă la Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000.

Pentru a scoate în evidență valoarea biodiversității din România menționăm doar că în țara noastră se află:

- peste jumătate din suprafața Munților Carpați, cei mai extinși și mai sălbatici munți din Europa, identificați ca una dintre cele mai importante ecoregiuni la nivel global. Aici trăiește aproape jumătate din populația de carnivore mari a Europei (urs, lup, râși);
- Delta Dunării care este cea mai importantă zonă umedă din Europa ce adăpostește colonii de pelicani și populații a alte sute de specii de păsări.

Dar nu numai aceste zone foarte sălbatică reprezintă valoarea biodiversității românești. Sunt foarte multe zone pe lângă care trecem zilnic sau în care chiar ne desfășurăm activitatea, în care se găsesc specii de interes comunitar. În numeroase zone agricole sau rurale din România există specii sălbatice de plante și animale care trăiesc în armonie cu oamenii locului.

Toate acestea împreună reprezintă contribuția României la patrimoniul natural european.

Depinde de noi toți cum ne promovăm patrimoniul natural național, care va deveni patrimoniu european odată cu integrarea în UE.

Depinde de noi cum vom ști să atragem resursele UE pentru conservarea patrimoniului natural al României.

Regiunea Biogeografică Panonică apare pe o fâșie în partea de vest a României, fiind caracterizată de un peisaj de câmpie și de dealuri mici, având specii de plante și animale de stepă, ca și habitate adaptate condițiilor de umiditate redusă și temperaturi crescute pe timpul verii. Caracteristice sunt ierburile rezistente la uscăciune, păsările de stepă precum dropia, rozătoare cum sunt popândăul și hârciogul.

Regiunea Biogeografică Stepică este nouă pentru Uniunea Europeană lărgită, aici fiind prezentă doar pe teritoriul României. Se întinde în partea estică a României, în Dobrogea și partea de sud-est a Moldovei, ca și în partea de est a sudului țării. Păsări de stepă, rozătoare, plante adaptate la uscăciune sunt parte a peisajului de stepă. Este o zonă uscată și caldă, având o vegetație stepică asemănătoare morfologic și sistematic cu cea a Regiunii Biogeografice Panonice, dar având o continuitate biogeografică cu stepele Ucrainenene de dincolo de granițele noastre.

Regiunea Biogeografică Alpină este prezentă de-a lungul Europei începând din Pirinei și Alpi până în Carpați. La noi această regiune biogeografică cuprinde atât vârfurile Carpatice cât și pădurile de conifere și pădurile mixte din Carpați, cât și depresiunile intramontane și dealurile mai înalte de-a lungul lanțului muntos. Climatul mai rece și mai umed, iernile lungi, verile scurte, sunt condiții la care s-au adaptat plante și animale dintre care amintim capra neagră, ursul, râsul, lupul etc. Diverși munți adăpostesc specii endemice și relictare, atât pe creste calcaroase sau metamorfice cât și în turbăriile din acești munți.

Regiunea Biogeografică Continentală ocupă mare parte din teritoriul României, ca de altfel și mare parte a Europei Centrale și de Vest. În România aceasta regiune biogeografică ocupă Transilvania, două treimi nordice ale Moldovei, două treimi vestice ale sudului țării. Mare parte din această arie a fost ocupată de păduri de foioase, care pe parcursul istoriei umane au dat loc terenurilor agricole. Are specii și habitate caracteristice câmpiilor, dealurilor joase și dealurilor mai înalte.

Regiunea Biogeografică a Marii Negre (Pontică), nouă pentru Uniunea Europeană lărgită, se întinde de-a lungul litoralului, atât în România cât și în Bulgaria. Este caracterizată de specii de plante și animale marine pontice și specii terestre. Dintre speciile terestre multe au originea din stepa cu care regiunea se învecinează la vest. Caracteristice sunt algele marine, crabi, pești marini, delfini, plante și insecte ale dunelor de nisip etc. Climatul este mai blând, extremele pozitive și negative fiind temperate de prezența apelor marine.

Râsul (*Lynx lynx*) este o felină cu o viață ascunsă, misterioasă. Este inclus pe Anexa II a Directivei Habitate, anexă ce cuprinde specii de animale și plante de interes comunitar ale căror conservare necesită desemnarea de Arii Speciale de Conservare pe teritoriul UE. Împreună cu ursul și lupul, în Carpați aceste specii reprezintă carnivorele mari din vârful piramidei trofice, prezența lor fiind semnul unor ecosisteme relativ puțin degradate de prezența umană.

Liliacul mare cu potcoavă (*Rhinolophus ferrumequinum*), ca și toate celelalte specii de lilieci din România, se hrănește cu insecte. Această specie, împreună cu alte specii de lilieci, este inclusă pe Anexa II a Directivei Habitate. Prin prezența lor, liliecii reduc populațiile de insecte care altfel s-ar înmulți exagerat și ar produce daune economice și dezechilibre ecologice. Controlul insectelor cu insecticide este costisitor, insectele devin rezistente la chimicale iar substanțele insecticide poluează mediul, acumulându-se în plantele și animalele cu care se hrănește omul, producând diferite boli, inclusiv cancer.

Țestoasa de uscat din sud-vestul țării (*Testudo hermanni*), o specie inclusă pe Anexa II a Directivei Habitate, este un animal care este ocrotit de mult timp în România. Este o reptilă vegetariană, care poate ajunge la vârste înaintate. Cu toate că în Mezozoic, până în urmă cu cca. 65 milioane de ani, reptilele au dominat planeta, acum multe specii persista în ecosisteme în populații vulnerabile la schimbările de mediu induse de oameni.

Numeroase specii de plante sunt incluse pe Anexele Directivei Habitate. Prezența lor crește atractivitatea peisajului, ocrotirea speciilor păstrează șansa descoperirii unor medicamente importante în viitor, iar existența fiecărei specii este o valoare în sine, valoare pe care omul are obligația morală să nu o distrugă.

Gâsca cu gât roșu (*Branta ruficollis*) este o specie protejată prin includerea pe Anexa I a Directivei Păsări a UE, specia fiind considerată prioritară pentru finanțare în cadrul programului LIFE al Uniunii Europene. Aceste gâște iernează pe coastele vestice ale Mării Negre, în partea română precum și în partea bulgară a Dobrogei. Zona de cuibărire a speciei este restransă la peninsula Taimir din nord-estul Rusiei. Gâștele cu gât roșu migrează între Dobrogea și Taimir în fiecare toamnă și primăvară.

Vipera de stepă (*Vipera ursinii*) este inclusă pe Anexa II a Directivei Habitate. Acest șarpe este cea mai mică și mai neveninoasă viperă dintre cele trei specii care trăiesc și la noi. Când se apară de agresori, mușcătura ei este echivalentă cu o înțepătură de viespe. Există o populație a acestei specii lângă Cluj-Napoca, dar a dispărut din cauza impactului antropic. Acum ele mai persistă în unele mici arii stepice din Moldova și din Delta Dunării.

Natura 2000 în România - Ce există și ce trebuie făcut ?

Implementarea Rețelei Natura 2000 în România este o condiție a integrării țării noastre în UE. Pentru aceasta, primul termen ce trebuie respectat este începutul anului 2007 (data preconizată pentru integrarea României în UE) când trebuie înaintată Comisiei Europene, lista potențialelor Situri de Importanță Comunitară (pSCIs – potential Sites of Community Importance - ce sunt precursori ale Ariilor Speciale de Conservare conform Directivei Habitate) și a listei cu Ariile de Protecție Specială Avifaunistică constituite conform Directivei Păsări.

Pentru identificarea potențialelor Situri de Importanță Comunitară este necesar să se realizeze contratimp o amplă activitate de evaluare pe baze științifice a speciilor și habitatelor din România, conform cu cerințele din Directivele Habitate și Păsări. Având această imagine la nivel național trebuie selectate ariile care se califică cel mai bine pentru a deveni situri Natura 2000.

În contextul în care cele 10 țări noi membre ale UE au propus în medie aproximativ 20% din suprafața lor ca situri Natura 2000 și de la România așteptările sunt să fie propus un procent apropiat.

În cadrul acestui proces de evaluare, în primul rând trebuie realizată reevaluarea listei ariilor protejate din România bazată pe criteriile Directivelor. În prezent sunt declarate în România 827 de arii naturale protejate (între care 18 arii protejate mari: parcuri naționale, naturale și rezervații ale biosferei) ce totalizează 5% din suprafața țării. De asemenea, sunt propuse să fie declarate alte 90 de arii naturale

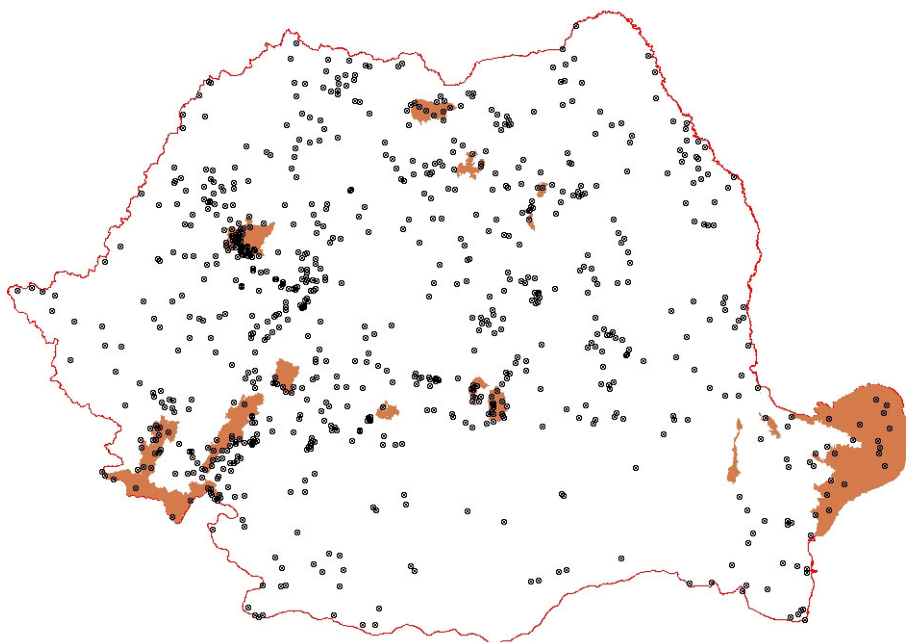
protejate, 26 de arii de protecție avifaunistică și 16 extinderi de rezervații naturale care adaugă aproximativ 1,8 % la suprafața totală de arii naturale protejate.

Totodată trebuie ținut cont de faptul că suprafețele cele mai întinse de arii naturale protejate sunt declarate în Munții Carpați și în Delta Dunării așa cum se poate vedea în harta de mai jos. Pentru realizarea unei Rețele coerente la nivel național de arii naturale protejate (sau arii de conservare) este necesară identificarea unor noi situri pentru habitate insuficient acoperite. Este cazul pentru habitatele din regiunea biogeografică continentală, panonică și stepică. Din păcate biodiversitatea României nu a fost încă suficient studiată conform clasificării europene a regiunilor biogeografice.

Pentru fiecare din siturile selectate este necesară completarea unui formular standard cu un grad de complexitate ridicat, datele fiind centralizate într-o bază de date. De asemenea, fiecare din situri trebuie să aibă atașată o hartă în format GIS (Geographic Information System). Lista cu potențialele situri de Importanță Comunitară se înaintează Comisiei Europene, urmând ca aceasta să fie negociată în cadrul unor Seminarii biogeografice de către Comisia Europeană, Guvern și reprezentanți ai ONG-urilor.

Autoritatea responsabilă pentru implementarea Rețelei Natura 2000 în România este Guvernul României prin Ministerul Mediului și Gospodării Apelor – Direcția de Conservare a Diversității Biologice și Biosecuritate.

Realizarea unei evaluări cât mai aproape de valorile biodiversității din teren depinde în primul rând de fondurile alocate și atrase pentru realizarea acestei priorități dar și de eforturile susținute ale comunității științifice, precum și contribuția organizațiilor neguvernamentale și a diferitelor persoane resursă ce dețin date relevante.

Cum este influențată viața oamenilor de implementarea Rețelei Natura 2000 ?

Directiva Habitate specifică clar că desemnarea siturilor Natura 2000 nu conduce la oprirea dezvoltării economice.

ESTE ADEVĂRAT CĂ	NU ESTE ADEVĂRAT CĂ
- Activitățile agricole și forestiere pot să respecte cerințele conservării naturii, fiind în același timp viabile economic	- Declarația unui sit Natura 2000 afectează regimul de proprietate al terenului inclus în sit
- În contextul dezvoltării rurale durabile asociate cu conservarea unor arii cu valoare naturală ridicată, numărul angajărilor de personal din mediul rural crește	- Proprietăților le scade valoarea ca o consecință a desemnării ca sit Natura 2000
- Statutul de sit Natura 2000 va reprezenta dovada că situl respectiv are o valoare naturală deosebită, putând să genereze venituri din ecoturism (în special cu turiști străini) și alte activități asociate	- Toate activitățile economice vor fi limitate
- Etichetarea unor produse bio (caș, miere, vin...) din regiunea unui sit Natura 2000, vor putea crește vânzările pe piața internă sau la export	- Vânătoarea este interzisă
- Rețeaua Natura 2000 este singura rețea teritorială de interes comunitar din Europa, ce asigură o bază excelentă pentru obținerea de fonduri de la diferite instrumente de finanțare europene cum sunt: LIFE Natura, PHARE, SAPARD, LEADER, INTEREG, și în viitor Programul de Dezvoltare Rurală și Fondurile Structurale	- Construirea de noi infrastructuri este interzisă
- Un sit Natura 2000 poate avea un rol foarte important în gospodărirea apelor	- Chiar și activitățile curente (de zi cu zi) vor trebui să aibă realizat studiul de evaluare al impactului de mediu

Cheia păstrării armoniei și echilibrului între activitățile economice și conservarea naturii este dată de managementul eficient al sitului respectiv.

Directiva Habitate prevede diferite tipuri de măsuri de management pentru siturile Natura 2000:

- măsuri proactive cum ar fi: elaborarea de Planuri de management care să fie integrate în Strategiile de dezvoltare locală; măsuri economice care prevăd asigurarea de fonduri externe pentru management (80 EUR/ha/an reprezentând

Siturile Natura 2000 nu sunt rezervații închise în care toate activitățile umane sunt interzise aprioric.

Se menționează ca activitățile trebuie să fie în spiritul dezvoltării durabile ci că nu trebuie să afecteze integritatea habitatelor sitului respectiv sau să fie contrare obiectivelor de conservare ale speciilor sitului.

Pentru a înțelege ce este adevărat și ce nu, referitor la relația dintre implementarea Rețelei Natura 2000 și viața oamenilor, prezentăm următoarele afirmații care sunt, respectiv nu sunt adevărate:

costul mediu estimat la nivelul UE pentru management); măsuri contractuale cu proprietarii de terenuri ce prevăd compensații pentru utilizarea tradițională sau neutilizarea terenului și

- măsuri de conservare cum ar fi activitățile de reconstrucție ecologică sau obligativitatea pentru activitățile economice noi de a realiza studiul de evaluare al impactului de mediu care să ateste compatibilitatea cu obiectivele de conservarea naturii.

Apel la parteneriat pentru implementarea Rețelei Natura 2000 în România

Este foarte clar că valoarea biodiversității în țările din estul Europei și în special în România este mult mai mare decât în restul Europei. Toți oamenii implicați, de la oficialii europeni până la specialiștii din România, sunt de acord cu acest lucru.

Diferențele de opinii apar în momentul în care se trece de la aceste remarci generale la evaluarea exactă a habitatelor și speciilor prezente în Anexele Directivelor UE - Habitate și Păsări.

Pentru a promova capitalul natural al țării noastre ca o componentă importantă a patrimoniului natural european este necesar să existe în primul rând o inventariere a biodiversității conform criteriilor UE.

Plecând de la realitatea că biodiversitatea României nu a fost încă suficient studiată conform clasificării europene a habitatelor, este imperios necesară atât alocarea și atragerea de fonduri pentru această activitate cât și aportul tuturor factorilor implicați în inventarierea biodiversității (institute de cercetare, ONG-uri, diferite persoane resursă...).

Astfel România își va putea definitiva până în 2007 lista viitoarelor situri Natura 2000. Aceste situri vor atrage resursele interne sau de la Uniunea Europeană, necesare conservării naturii în spiritul dezvoltării durabile.

Prin implementarea cu succes a Rețelei Natura 2000 pe o suprafață conformă cu valoarea biodiversității în România,

vom asigura premisele dezvoltării durabile bazată pe resursele și serviciile unui capital natural valoros al țării noastre.

Trebuie știut că într-un sit Natura 2000 nu vor fi eliminate cu orice preț activitățile economice. Sunt încurajate activitățile tradiționale și „prietenose mediului” pentru care se pot primi compensații de la Uniunea Europeană sau bugetul statului.

Recunoașterea ca sit Natura 2000 a unei anumite arii înseamnă includerea acesteia în singura rețea teritorială de interes comunitar din Europa, ceea ce duce la promovarea și dezvoltarea întregii regiuni din jurul sitului respectiv.

Declararea unui sit Natura 2000 nu schimbă regimul de proprietate al terenurilor respective, astfel încât este necesar un **parteneriat pentru conservare** între toți factorii care au în proprietate sau administrare astfel de arii.

Autorități ale statului, administrația publică locală, ONG-uri, sectorul privat, proprietari sau cetățeni va trebui să fim conștienți de rolul pe care îl are Rețeaua Natura 2000 în dezvoltarea durabilă a României și în conservarea patrimoniului natural pentru generațiile viitoare.

Un prim pas pentru un parteneriat viabil în implementarea Rețelei Natura 2000 în România a fost făcut de ONG-urile de conservare a naturii care și-au unit forțele în cadrul Coaliției ONG Natura 2000 România.

Coaliția colaborează de asemenea cu autoritatea privind implementarea Rețelei Natura 2000 în România - Guvernul României prin Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, Direcția de Conservare a Diversității Biologice și Bio-securitate.

Așteptăm toți factorii interesați să se alăture acestui parteneriat pentru implementarea Rețelei Natura 2000 în România. Mai multe detalii puteți obține informându-vă la contactele de pe pagina următoare.

• **Coaliția ONG Natura 2000 România** este formată din ONG-uri de conservarea naturii (lista ONG-urilor membre la www.natura.2000/coalitiaONG) care și-au propus: Să contribuie la implementarea efectivă, completă și la timp a rețelei de arii protejate Natura 2000 în România și la sprijinirea acțiunilor de conservare din toate ariile naturale protejate și a speciilor din afara ariilor naturale protejate.

B-dul Mărăști 61, 326 - 328, sector 1, București; 021 224 40 44, 021 224 40 49;
coalitiaONG@natura2000.ro; www.natura2000.ro/coalitiaONG

• **Guvernul României prin Ministerul Mediului și Gospodărirea Apelor - Direcția de Conservare a Diversității Biologice și Biosecuritate** este autoritatea responsabilă privind implementarea Rețelei Natura 2000 în România.

Bd.ul Libertății nr. 12, Sect. 5, București
021 410.02.87; biodiv@mappm.ro; www.mappm.ro

• **Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Delta Dunării Tulcea** este institutul aflat în coordonarea MMGA însărcinat să coordoneze inventarierea potențialelor Situri de Importanță Comunitară din România.

Str. Babadag 165, 8800 Tulcea
0240 31520/524546; office@indd.tim.ro; www.indd.tim.ro

Titlul programului:
Programul Phare 2001 – Societate Civilă
Componenta – ACCESS 4.2

Editorul materialului:
Federația Română de Speologie,
Societatea Ornitologică Română,
UNESCO Pro Natura

Data publicării:
Septembrie 2004

Conținutul acestui material nu reprezintă în
mod necesar poziția oficială a Uniunii Europene

www.natura2000.ro

